

“Φωνή Κυρίου”: Πνοή Αιωνιότητας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

22 Αύγουστου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3560)

ΠΝΟΗ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ την “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, της Κυριακής Θ’ Ματθαίου, 22 Αυγούστου 2021, όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού.

ΕΤΟΣ 69ον

22 Αυγούστου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3560)

ΠΙΝΟΗ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ

Οί άνθρωποι επιθυμούμε τά έργα μας καί οί κόποι μας νά αναγνωρίζονται. Όσοι πιστεύουμε στόν Θεό έχουμε τήν ἐλπίδα ὅτι, ἀκόμη κι ἂν σ' αὐτή τή ζωή βροῦμε ἀχαριστία ἢ ἀδιαφορία ἀπό τούς συνανθρώπους μας, ὁ Θεός δέν θά λησμονήσει τίς προσπάθειές μας καί θά μᾶς δώσει τήν ἀνταπόδοση στήν αἰωνιότητα. Μπορεῖ ὁ λογισμός νά μᾶς κατατρώει, ἀλλά καλλιεργούμεστε καί στήν ὑπομονή. Ἐκεῖ πού δυσκολευόμαστε πάντως εἶναι ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀμφισβητοῦν τά έργα μας. Καί κάνουμε ἀγώνα ὥστε νά τούς πείσουμε γιά τήν ἀξία τους, γιά τόν κόπο πού έχουμε καταβάλει, γιά τή σημασία τοῦ νά ὑπάρχει δικαιοσύνη στή ζωή γιά νά γίνεται ἀποδεκτό ὅ,τι ἀξίζει. Ἰδίως οἱ γονεῖς ἀπέναντι στά παιδιά μας, θέλουμε αὐτά νά μᾶς καταλάβουν καί συχνά παραπονιόμαστε γιά τήν ἀχαριστία τους.

Τά ἐφήμερα δημιουργήματα

Ἄραγε τά έργα μας ἀρέσουν στόν Θεό; Μοιάζουμε σάν νά θέλουμε ἓναν μισθό, μιά ἀνταμοιβή. Καί κοιτάζουμε τόν ἑαυτό μας, ἂν εἴμαστε ἐντάξει, μέ ὅσα πράττουμε ὡς χριστιανοί. Καθησυχάζουμε τή συνείδησή μας, ὅταν συγκρίνουμε τούς ἑαυτούς μας μέ ἐκείνους πού δέν ἔχουν καθόλου σχέση μέ τόν Θεό καί τήν ἐκκλησιαστική συνήθεια καί παράδοση. Κατά βάθος ὅμως γνωρίζουμε πώς τά έργα μας δέν φτάνουν νά νικήσουμε τόν θάνατο. Μᾶς παρηγορεῖ ὁ κόπος, ἀλλά γνωρίζουμε ὅτι δέν φτάνει.

Στόν κόσμο σήμερα ὑπάρχουν πολλοί πού εἶναι ἀδιάφοροι καί ἄθεοι, καθώς ἡ κοινωνία μας βαδίζει τήν ὁδὸ τῆς ἀπο-χριστιανοποίησης. Θεωροῦν ὅτι ἔχουν ἀποτινάξει τόν ζυγὸ τοῦ Θεοῦ. Πιστεύουν στὸν ἑαυτό τους, στή δύναμη τῆς κοσμικῆς ζωῆς, στά ἐπιτεύγματα τοῦ πολιτισμοῦ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. γ΄ 9-17)

Ὁ Χριστός, ὁ θεμέλιος λίθος

Ἀδελφοί, Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπεται πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἐστὶν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τινος τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐποικοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τινος τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἁγίος ἐστίν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Καὶ ἀναζητοῦν ἀναγνώριση στή γνώση πού συσσωρεύσαν, στήν ἐπιστημονική καταξίωσή τους, στήν εἰκόνα τους, στό πόσοις ὁπαδούς καὶ διαιδικτυακοὺς ἀκόλουθους ἔχουν, στό πόσο οἱ ἄνθρωποι μιλοῦν γι' αὐτούς. Καὶ ἐπεὶ δὲν πιστεύουν στήν ἀνάσταση καὶ τὴν αἰωνιότητα, θεωροῦν πῶς μένει γι' αὐτούς τὸ ἔργο πού συζητιέται στό «ἐδῶ καὶ τώρα», καὶ ὅχι ἐκεῖνο πού ὁ χρόνος θά φανερώσει πόσο πραγματικά ἀξίζει, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι θά πεθάνουν.

Τὸ ἔργο γιὰ τὸν Θεό

Ὑπάρχει ὅμως κι ἓνας τρίτος δρόμος. Εἶναι ὅσοι μέσα ἀπὸ τὴν πίστη ἐργάζονται γιὰ τὸν Θεό καὶ τὸν πλησίον καὶ ὅχι γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Διψοῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός. Ζοῦνε μὲ τὴν ἐπίγνωση ὅτι ὁ ἄνθρωπος χρειάζεται μετάνοια, δηλαδή ἐκζήτηση τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ γιὰ ὅσα δὲν μπόρεσε ἢ δὲν θέλησε ἢ δὲν κατανόησε. Δὲν μένουν ὅμως μόνο ἐδῶ. Ἡ ἀναζήτηση γιὰ τὸν Θεό περνᾷ μέσα ἀπὸ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν πλησίον. Καὶ ἡ ἀγάπη φανερώνεται μέσα ἀπὸ τὴν προσευχή, ἀλλὰ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη. Μέσα ἀπὸ τὸ μοίρασμα τῆς γνώσης, τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, τοῦ προβληματισμοῦ γιὰ τὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ τῆ συναίσθηση τῆς ταπεινότητος ὅτι δὲν ἐπαρκοῦν. Ὡστόσο δὲν κρύβονται. Ἄλλοι ἀφιερώνονται ὁλοκληρωτικὰ στὸν Θεό. Οἱ περισσότεροι ζοῦν τὴν ὁδὸ τοῦ κόσμου. Δὲν ἐκκοσμικεύονται ὅμως ἀναζητώντας τὴν ἀνθρώπινη δόξα.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γιατί ἐμεῖς εἴμαστε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας σας καί ἐσεῖς εἴστε χωράφι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομή τοῦ Θεοῦ. Σύμφωνα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πού μοῦ δόθηκε (ὡς ἀπόστολος), ὡς ἔμπειρος ἀρχιτέκτων ἐγώ ἔβαλα τό θεμέλιο, ἐνῶ ἄλλος χτίζει ἐπάνω σ' αὐτό. Καθένας ὅμως ἄς προσέχει πῶς χτίζει, γιατί κανεῖς δέν μπορεῖ νά βάλει ἄλλο θεμέλιο δίπλα σ' αὐτό πού ὑπάρχει καί ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄν ὅμως κάποιοι χτίσουν ἐπάνω σ' αὐτό τό θεμέλιο μέ χρυσό, μέ ἀσήμι, μέ πολύτιμους λίθους, μέ ξύλα, μέ χορτάρι, μέ καλάμι, τό ἔργο τοῦ καθενός θά φανερωθεῖ, γιατί θά τό φανερώσει ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία θά ἀποκαλυφθεῖ μέ φωτιά καί ἡ φωτιά θά δοκιμάσει τί εἶδους ἔργο ἔκανε ὁ καθένας. Ἐάν τό ἔργο πού ἔχτισε κάποιος ἀντέξει στή φωτιά, ἐκεῖνος θά πάρει μισθό, ἄν ὅμως κάποιου τό ἔργο καεῖ, θά ζημιωθεῖ, ὁ ἴδιος ὅμως θά σωθεῖ, ἀλλά κατά τρόπο πού περνάει κανεῖς μέσα ἀπό τή φωτιά. Δέν ξέρετε ὅτι εἴστε ναός τοῦ Θεοῦ καί ὅτι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἄν κάποιος καταστρέφει τόν ναό τοῦ Θεοῦ, αὐτόν θά τόν καταστρέψει ὁ Θεός, γιατί ὁ ναός τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος καί ὁ ναός αὐτός εἴστε ἐσεῖς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Σωτηρία καί δικαίωση

Στήν ἀγωνία λοιπόν γιά τή δικαίωση ἀναφορικά μέ τά ἔργα τῆς ζωῆς μας ἡ Ἐκκλησία ἀπαντᾷ διὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ἄν τό ἔργο πού ἔχτισε κάποιος ἀντέξει, αὐτός θά λάβει μισθό. Ἄν ὅμως τό ἔργο του καταστραφεῖ ἀπό τή φωτιά, αὐτός θά χάσει τήν ἀμοιβή του, ὁ ἴδιος ὅμως θά σωθεῖ, ὅπως ἓνας πού περνάει μέσα ἀπό τίς φλόγες» (Α' Κορ. 3,15). Μισθό λοιπόν καί ἀνταπόδοση θά λάβει ὁποῖος δεῖ τό ἔργο του νά μένει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὁποῖος δηλαδή ἔμπρακτα ἀγάπησε τόν Θεό καί τόν πλησίον, χωρίς νά θελήσει νά κάνει ὁπαδούς πού νά τόν δοξάζουν. Ὅποιος θέλησε νά δικαιωθεῖ στούς ἀνθρώπους, τά ἔργα του θά ξεχαστοῦν. Ὁ ἴδιος ὅμως μπορεῖ νά σωθεῖ ἄν ἔχει μετάνοια, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τέτοια πού δίνει ἔλεος ἀκόμη καί στόν ἐλάχιστο. Ὅσοι μένουν ὅμως σέ μία ζωή χωρίς Θεό, διατρέχουν τόν κίνδυνο νά μὴν μπορέσουν νά ἀναγνωρίσουν τόν Θεό στήν αἰωνιότητα.

Ὁ τρόπος τῆς Ἐκκλησίας μᾶς κρατᾷ ταπεινούς σέ ὅ,τι κι ἄν πράττουμε. Μᾶς δείχνει πῶς ὁ Θεός συμπληρώνει ὅ,τι μᾶς λείπει. Πῶς δέν μᾶς χρειάζεται ἀναγνώριση ἀπό τούς ἀνθρώπους, ἀλλά νά αἰσθανόμαστε ὅτι κάναμε τό χρέος μας, δείξαμε τήν ἀγάπη, μοιρασθήκαμε αὐτό πού μπορούσαμε. Καί ἀπό τό λίγο πού σπείραμε, ὁ Θεός θά θερίσει τόσο ὅσο νά

22 Αύγουστου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
 Λαθρονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ' αἰ.).
 Ὑψος: πλ. δ' – Ἑσθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Α' Κορ. γ' 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιδ' 22-34.
 Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Αύγουστου, Γ' Ματθαίου.
 Ἀπόστολος: Πράξ. ιγ' 25-32 – Εὐαγγέλιον: Μρ. στ' 14-30.

εἴμαστε μαζί του στή βασιλεία του, ἀλλά καί νά μείνει στούς ἀνθρώπους
 τό ἴχνος ἐκείνων πού πάλεψαν νά ἀφήσουν πίσω τους θεάρεστα ἔργα.
 π. Θ.Μ.

Νέα πολυτελὲς ἐκδόση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Λαθαγγέλου
 Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΚΗΠΟΣ ΛΕΙΘΑΛΗΣ - Ἅγιοι τῆς Μεγάλης Ἑλλάδας
 (Σικελίας-Καλαβρίας-Καμπανίας)
 (Α' ἔκδ., σχῆμα 21x29)

Ἡ πρωτοτυπία τῆς παρούσας πολυτελοῦς ἐκδόσεως ἐστιάζεται στήν παρου-
 σίαση τοῦ πρωτοχριστιανικοῦ, βυζαντινοῦ καὶ ἐλληνορθόδοξου ἀγιολογικοῦ
 παρελθόντος καὶ στήν προβολή μέσα ἀπό τὰ Συναξάρια τῶν μορφῶν τῶν
 ἁγίων πού ἐζησαν, ἀναδείχθηκαν, ἐδράσαν, ἀσκήτεψαν, ἄβλησαν καὶ μαρτύ-
 ρησαν στίς ἀποικίες τῆς Εὐβοίας τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος καὶ τῆς Σικελίας, τό
 ὁποῖο μέχρι σήμερα εἶναι παντελῶς ἀγνωστο στό μεγαλύτερό του μέρος.

Γιά τήν πληρέστερη εἰκόνα τοῦ θέματος ἀπό τόν ἀναγνώστη, ἡ ἐκδόση
 ἐμπλουτίζεται μέ σύντομα ἱστορικά στοιχεῖα κάθε ἀποικίας-πόλεως, πού ἴδρυ-
 σαν οἱ Εὐβοεῖς, ὡς καί μέ εἰκονογραφικό ὕλικό, τό ὁποῖο πάντοτε στηρίζει μέ
 ἕναν ἰδιαίτερο φωτεινό τρόπο κάθε κείμενο. Αὐτό τό πνευματικά πλούσιο καί
 μοναδικό παρελθόν τῶν πατέρων καὶ προγόνων μας ὄχι ἀπλά ἀγγίζει, ἀλλά καί
 σηματοδοτεῖ τόν δικό μας ἀγώνα μέσα στήν ἐσχατολογική πορεία τῆς Ἐκκλη-
 σίας καὶ τῆς καθημερινότητος, τό ἱστορικό γίνεσθαι τῆς Πατρίδας μας καὶ τό
 «μοῖρασμά» τῆς Παράδοσής μας μέ τόν ὑπόλοιπο χριστιανικό κόσμο.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
 τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», Τασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
 Φαναρίου Λαθαγγέλου. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίνιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
 ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr